

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218107
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712218107.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušník, proti žalovanej M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. R. I. XX, XXX XX O., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 115,52 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/10/2013 - 101 zo dňa 14. 10. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v III. výroku, ktorým rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 238,64 Eur do troch dní po právoplatnosti rozhodnutia m e n í tak, že :

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy prvostupňového konania vo výške 189,82 Eur, na účet ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX vedený v Y. G., a.s., G., K. X., v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 14. 10. 2013 zastavil konanie na základe späťvzatia návrhu na začatie konania žalobcom (prvý výrok), rozhodol o vrátení súdneho poplatku (druhý výrok) a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť na špecifikovaný účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v Y. G., a.s., X. JUDr. Andreja Cifru trovy konania vo výške 238,64 Eur do troch dní po právoplatnosti uznesenia (tretí výrok). Ohľadne trov konania prvostupňový súd uviedol, že mal preukázané, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, nakoľko žalobu zobral späť po vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej a vedľajšieho účastníka. Preto vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanej, ale aj zástupcovi vedľajšieho účastníka. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že vzhľadom na to, že námietka premlčania vznesená v konaní vedľajším účastníkom a žalovanou viedla v konečnom dôsledku k späťvzatiu návrhu a teda náklady, ktoré vynaložil vedľajší účastník a zástupca žalovanej súd považoval za účelne vynaložené. Trovy konania, ktoré vznikli žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalovanej, nakoľko právny zástupca JUDr. Andrej Cifra zastupoval pôvodne žalovanú a v priebehu konania aj vtedajšieho účastníka. Trovy právneho zastúpenia súd priznal z hodnoty 115,52 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to za 1 úkon právnej služby odmenu 16,60 Eur + paušál 7,81 Eur. Súd priznal odmenu

v celkovej výške 97,64 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, za podanie odporu zo 03. 01. 2013, prípravu a prevzatie zastúpenia vrátane odporu zo 14. 01. 2013. Okrem toho súd priznal vyčíslenie trov konania substitúta Z. S. X. na pojednávaní dňa 04. 09. 2013, a to za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur + paušál 7,81 Eur. K tomu súd pripočítal 20 % DPH, t.j. spolu 29,29 Eur. K týmto trovám súd priznal náhradu cestovného na pojednávanie dňa 04. 09. 2013 z Lučenca do Zvolena a späť za 124 km pri základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe 6,5 litrov/100 km a pri cene za liter paliva 1,36 Eur. Podľa § 17 advokátskej tarify súd priznal náhradu za stratu času za čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť za 6 polhodín po 13,01 Eur. Spolu odmena advokáta - substitúta vrátane DPH a cestovného teda predstavuje 141,-Eur a trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú 238,64 Eur. V závere svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že na náhradu týchto trov konania zaviazal zaplatiť žalobcu na účet právneho zástupcu žalovanej podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozhodnutiu do výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Poukázal pritom na nesprávne právne posúdenie veci a uviedol, že nesúhlasí s priznaním trov právneho zastúpenia žalovanej. Do predmetného konania vstúpil dňa 03. 01. 2013 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom, ktorý podal aj vyjadrenie k uplatňovanému nároku. Žalobcovi nie je známe, kedy si žalovaná zvolila svojho právneho zástupcu, avšak je zrejme, že sa tak stalo až potom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, keďže prvý úkon urobený v mene žalovanej bol urobený až dňa 14. 01. 2013. Žalobca zastáva názor, že vyjadrenia či už písomne alebo ústne, podané v mene žalovanej alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Žalobca nevidí dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia žalovanej, keďže obsahovo rovnako sa v konaní už vyjadril vedľajší účastník v zastúpení rovnakým právnym zástupcom. Pokiaľ ide o úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia žalobca nesúhlasí s priznaním trov právneho zastúpenia za predmetný úkon, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Žalobca ďalej uviedol, že združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstupuje do konania ako vedľajší účastník práve v záujme ochrany práv spotrebiteľa, preto musí byť spôsobilé poskytnúť spotrebiteľom ako účastníkom dostatočnú právnu ochranu. Nespochybňuje právo žalovanej zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu (aj keď v danom prípade vyšla iniciatíva k prevzatiu právneho zastúpenia od právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a nie od samotnej žalovanej), avšak žalobca nevidí účelnosť podobných, v podstate opakujúcich sa úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcom žalovanej. Žalobca považuje úkony vykonané právnym zástupcom žalovanej len za účelové, avšak nie účelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. V odvolaní ďalej uviedol, že v danom prípade dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania, a preto je na mieste aj aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Ohľadne trov vedľajšieho účastníka uviedol, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 2 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal ďalej aj na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., ktorým bol umožnený vstup právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv do súdneho konania v pozícii vedľajšieho účastníka. Ďalej žalobca ešte poukázal na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov ako aj na to, že v danom prípade bola namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže predmetom konania je suma 115,52 Eur s príslušenstvom, teda je zrejme, že ide o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia vo výške 238,64 Eur sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Uvedené ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, aby strana, ktorá nemala úspech v konaní, bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenie jej zložitosti a obsahu podaní. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo jednoduchými podaniami. Vzhľadom na uvedené súd nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške zjavne neúmernej výške istiny a povahe konania. Z uvedených dôvodov žalobca považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a

nehospodárne a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná a aj vedľajší účastník prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta. Vo vyjadrení uviedli, že neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať. Snahu žalobcu spochybňovať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný, považujú za nemiestnu. Nebolo preukázané, že žalovaná svojim správaním zapríčinila späťvzatie žaloby. Na druhej strane žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Žalobca pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech a žalobca je povinný nahradiť úspešnej protistrane náhradu trov konania. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Treba brať do úvahy, že žalovaný spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný aj v dôsledku aktivity združenia, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Žalobca masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravidla nemajetných spotrebiteľov, čo možno hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalobcovi v obdobných konaniach. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu až znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme len mi vyhovovalo ekonomickým záujmom žalobcu ako aj ďalším dodávateľom v s obdobnými aktivitami ako žalobca. Ďalej vo vyjadrení poukázal na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Súdneho dvora Európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva. Na základe uvedeného odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie prvostupňového súdu v jeho napadnutej časti potvrdil ako správne a zaviazal žalobcu aj na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní, a to za žalovanú ako aj za vedľajšieho účastníka.

Krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmenil.

V prejednávanvej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o pôžičke, ktorú so žalovanou dňa 30. 12. 2006 uzavrel právny predchodca navrhovateľa Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné zodpovedať aj na otázky, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia). Právo žalovanej na právnu pomoc v konaní pred súdom a jej slobodná voľba pri výbere právneho zástupcu sú v zmysle § 24 a nasl. O.s.p. nepochybné.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku

zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V predmetnom prípade sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata sumy 115,52 Eur s príslušenstvom. Prvostupňový súd uplatňovanému nároku v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 20Ro/210/2012 - 24 zo dňa 19. 12. 2012. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali odpor žalovaná ako aj vedľajší účastník prostredníctvom tohto istého právneho zástupcu, ktorého si zvolili. Vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením o svojom vstupe zo dňa 22. 11. 2012, ku ktorému doložil aj plnú moc na zastupovanie zo dňa 27. 08. 2012 pre JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom Advokátskej kancelárie v Lučenci. Žalovaná doložila plnomocenstvo na zastupovanie pre JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom Advokátskej kancelárie v Lučenci zo dňa 14. 01. 2013 k odporu proti platobnému.

Ďalej z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca zoberal návrh späť v dôsledku účinnej obrany (najmä vznesenej námietke premlčania) zo strany žalovanej a ako aj vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal žalobca návrh voči žalovanej v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil po tom, ako žalovaná a vedľajší účastník vystupujúci na jej strane vzniesli okrem iných argumentov námietku premlčania voči uplatňovanému nároku, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania na základe späťvzatia návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia žalobcu. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu). S ohľadom na uvedené preto žalobcovi podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť žalovanej a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu v časti, v ktorej sa týka náhrady trov konania, je zmätočné. Navyše okresný súd v závere odôvodnenia uviedol, že zaviazal žalobcu zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalovanej, pričom vo výroku svojho rozhodnutia uviedol, že na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

V predmetnom prípade zastupuje žalovanú ako aj vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane ten istý právny zástupca, preto je potrebné prihliadnúť na toto špecifikum aj pri posudzovaní účelnosti trov konania - trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa úplne nestotožnil s argumentmi žalobcu o tom, aby nebola priznaná náhrada trov konania ani žalovanej a ani vedľajšiemu účastníkovi, avšak z časti je jeho argumentácia o neúčelnosti trov konania správna. Odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu tak, že priznal odmenu za úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (vedľajším účastníkom) vo výške 16,60 Eur a za podanie odporu zo dňa 14. 01. 2013 (žalovanou) v zmysle §10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. K uvedeným dvom úkonom odvolací súd priznal aj paušálnu náhradu po 7,81 Eur podľa §16 ods. 3 uvedenej vyhlášky. Ako neúčelný odvolací súd vyhodnotil úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - žalovanou, nakoľko s predmetom sporu sa už právny zástupca oboznámil pri prevzatí právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Navyše je potrebné zdôrazniť, že osobný kontakt so žalovanou mal mať právny zástupca už pri preberaní právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, aby sa mohol požadovaným spôsobom oboznámiť s predmetom sporu. Rovnako odvolací súd nepovažoval za účelný ani úkon právnej služby - podanie odporu za vedľajšieho účastníka, nakoľko tento nie je oprávnený na podanie odporu proti platobnému rozkazu (tento názor už odvolací súd vyslovil a podrobne zdôvodnil vo viacerých svojich rozhodnutiach). Pokiaľ ide o vyčíslenie trov právneho zastúpenia substitútom - Z. S. X., advokátom so sídlom K. XX, X., toto vyčíslenie (tak ako je aj uvedené v rozhodnutí prvostupňového súdu) považuje odvolací súd za správne. Uvedený advokát sa zúčastnil na pojednávaní konanom dňa 04. 09. 2012 ako právny zástupca žalovanej aj ako právny zástupca vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane, predniesol rovnaké vyjadrenie za oboch zastúpených, a preto si aj tento úkon právnej služby vyúčtoval len jedenkrát (uviedol, že 50% za vedľajšieho účastníka a 50% za žalovanú). S ohľadom na uvedené potom odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na špecifikovaný účet ich právneho zástupcu vo výške 189,82 Eur (48,82 Eur - vyúčtované JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom a 141,- Eur - vyúčtované Z.. S. X., advokátom - substitútom).

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania (právneho zastúpenia) zmenil (§ 220 O.s.p.).

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania a o vrátení súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník úspech len čiastočný, súd môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.